

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΠΑΤΡΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Καταστατικά Ἄρχει

- **ΕΙΣΑΓΩΓΗ** (§§ 1-5)
- **ΟΡΟΣ Α΄**. Σύστασις – Ἔδρα – Σκοπὸς (§§ 1-9)
- **ΟΡΟΣ Β΄**. Συγκρότησις Ἱερᾶς Συνόδου (§§ 1-9)
- **ΟΡΟΣ Γ΄**. Συνεδρία Ἱερᾶς Συνόδου (§§ 1-21)
- **ΟΡΟΣ Δ΄**. Ὁ Μητροπολίτης καὶ Πρόεδρος (§§ 1-7)
- **ΟΡΟΣ Ε΄**. Διοικητικὴ Διάρθρωσις (§§ 1-13)
- **ΟΡΟΣ ΣΤ΄**. Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολὴ (§§ 1-2)
- **ΟΡΟΣ Ζ΄**. Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ (§§ 1-8)
- **ΟΡΟΣ Η΄**. Κανονικὰ παραπτώματα (§§ 1-9)
- **ΟΡΟΣ Θ΄**. Γενικαὶ Διατάξεις (§§ 1-11)
- **Ἵποσημειώσεις** (1-3)

Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία
τοῦ Πατρῆου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι

Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων

Καταστατικά Ἄρχαι

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων (Ι.Σ.Ε.), τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῆου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, συνεστήθη τὴν 5ην Ἀπριλίου 1985 ἐκ.ἡμ. ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ καὶ Σαρδινίας κυροῦ Ἰωάννου (βλ. [ὑποσημ. 1](#)).

2. Οἱ Σεβασμιώτατοι Ἰδρυταὶ τῆς Ι.Σ.Ε., συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας, συνέστησαν Κανονικὸν Συνοδικὸν Ὅργανον Ἐνώσεως καὶ Συνεργασίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων, τῶν Ἐνισταμένων κατὰ τῆς Παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (βλ. [ὑποσημ. 2](#)).

3. Διὰ τοῦ Κανονικοῦ Συνοδικοῦ Ὁργάνου αὐτοῦ δὲν ἰδρύετο ἄλλη Ἐκκλησία, ἀλλὰ συνεκροτεῖτο Ἐνωσις Ἐνισταμένων ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, οἵτινες ἔχουσιν ἀποτείχισθῃ νομίμως καὶ κανονικῶς ἐκ τῶν Οἰκουμενιστῶν, τῶν διαρρηξάντων τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἔτει 1924, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ὡς προέβλεπεν ἡ κατάκριτος Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἔτους 1920, ἀποτελοῦσα τὴν ἀπαρχὴν καὶ τὸ θεμέλιον τῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἰς τὰ ὅρια τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

4. Τὸ συγκροτηθὲν Κανονικὸν Συνοδικὸν Ὅργανον μοναδικὸν σκοπὸν εἶχε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη τὴν ἐπανένωσιν, διὰ Γενικῆς Ὁρθοδόξου Συνόδου, τῶν διηρημένων σήμερον εὐσεβῶν ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ τῆς Πίστεως καὶ ἐν τῇ Ἐορτολογικῇ Τάξει, συμφώνως πρὸς τὸ ἀπ' αἰῶνος κρατοῦν Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον.

5. Ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, εἶχε διατρανωθῆ ἡ ἐπιθυμία λειτουργίας Αὐτῆς βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ ὅτι Αὕτη θὰ διέπεται ἀπὸ συγκεκριμένης Ἀρχᾶς καὶ Ὅρους Συνεργασίας, οἵτινες βελτιωμένοι, συμπληρωμένοι καὶ ἀναδιαρθρωμένοι, ἔχουσι πλέον ὡς ἐξῆς.

ΟΡΟΣ Α΄.

Σύστασις – Έδρα – Σκοπὸς

1. Εἰς τὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ζωοποιοῦ καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος συνιστᾶται Κανονικὸν Συνοδικὸν Ὅργανον Ἐνώσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι – Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων.

2. Ἐδρα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων (Ι.Σ.Ε.) εἶναι τὸ παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς Μητροπολιτικὸν Κέντρον Αὐτῆς, ἥτοι ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

3. Ἡ Ι.Σ.Ε. σκοπὸν ἔχει, «ἵνα τῶν διεστῶτων τὴν διαφωνίαν εἰς συμφωνίαν μεταγάγη καὶ τὸ μεσότοιχον ἀρθῆ τῆς ἔχθρας καὶ ἡ ἀρχῆθεν θεομοθεσία τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τὸ κύρος ἀπολάβοι» (πρβλ. Ζ΄ Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, στλ. 408Ε)· ἥτοι τὴν ἐν Πίστει ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὴν συνεπομένην ἐνότητα τῆς Λατρείας, ὁμοῦ καὶ ἐν ἀρρήκτῳ δεσμῷ μὲ τὴν ἀκλινη καὶ ἀκαινοτόμητον τήρησιν τῶν Εὐαγγελικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐν γένει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων.

4. Ἡ Ι.Σ.Ε. θὰ λειτουργῆ ἄχρι καιροῦ, ἥτοι ἄχρι ἐνώσεως ἐν τῇ Πίστει καὶ τῇ Λατρείᾳ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, κανονικῶς ὡς Σύνοδος Ἐνστάσεως τοῦ Ἀκαινοτομήτου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν μέλλουσαν Γενικὴν Ὁρθόδοξον Σύνοδον Ἐνώσεως.

5. Ἡ Ι.Σ.Ε. τυγχάνει ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης ἐκκλησιαστικῆς ἢ πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας, αὐτοδιοικεῖται δὲ διὰ τῶν ποιμαίνοντων τὸ χριστεπώνυμον Πλήρωμα Αὐτῆς Ἐπισκόπων, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν περὶ ἐλευθερίας τοῦ θρησκευέσθαι ἄρθρων τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος καὶ τῶν παρόντων Καταστατικῶν Ἀρχῶν.

6. Διὰ τῆς Ι.Σ.Ε. ἐκπροσωποῦνται, διακονοῦνται καὶ προάγονται ἠνωμένοι οἱ εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὴν Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων κατὰ τῆς Παναίρεσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς Καινοτομίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ἠνωμένοι μετὰ τῶν Κανονικῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδοξίας ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ.

7. Τὸ κέντρον βάρους τῶν δραστηριοτήτων τῆς Ι.Σ.Ε. εἶναι ἡ θεολογικὴ προαγωγή τοῦ Ἀντι-οικουμενισμοῦ, πρὸς ἀφύπνισιν τῆς Συνοδικῆς Συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς συγκρητιστικῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ· ἡ ἐνθάρρυνσις ἰδρύσεως Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων Ὁρθόδοξων Ἐνισταμένων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ· ἡ Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολικὴ Διακονία καὶ Μαρτυρία, ὡς καὶ ἡ ταυτόχρονος καλλιέργεια τῆς

φιλανθρώπου Κοινωνικῆς Διακονίας, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Εὐχαριστιακῆς Ἐνό-
τητος.

8. Ἡ Ι.Σ.Ε. ἀναγνωρίζει καὶ τιμᾷ ὡς ἰδιαιτέρους Προστάτας Αὐτῆς εἰς τὴν ἱερὰν Ἐνστασιν κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοὺς Ἁγίους Τρεῖς Νέους Ἱεράρχας: Φώτιον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν καὶ Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν, ὧν ἡ μνήμη τελεῖται κατ' ἔτος τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου μηνός.

9. Ἡ Ι.Σ.Ε. κέκτηται ἰδίαν Σφραγίδα, φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς παράστασιν δικεφάλου ἀετοῦ μετὰ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ αὐτῆς τὴν ἐπωνυμίαν: ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ - ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ - 1985.

ΟΡΟΣ Β΄.

Συγκρότησις Ἱερᾶς Συνόδου

1. Ἡ Ι.Σ.Ε. συγκροτεῖται ἐξ ἑνὸς Μητροπολίτου, ἐκ τῶν ποιμαινόντων Ἐπισκόπων καὶ ἐκ τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων, τῶν διαποιμαινόντων κατ' ἀνάθεσιν τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων.

2. Ἡ Ι.Σ.Ε. περιλαμβάνει ἓνα καὶ μόνον Μητροπολίτην, τὸν Μητροπολίτην Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς, ὃστις εἶναι πάντοτε ὁ Πρόεδρος Αὐτῆς.

3. Εἰς τὴν Ι.Σ.Ε. ἀποκλείεται ὁ θεσμὸς τῶν Ἀρχιεπισκόπων, ὡς καὶ τῶν Τιτουλαρίων Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων (βλ. [ὑπόσημ. 3](#)).

4. Ἡ Ι.Σ.Ε. ἀποφεύγει ἐπιμελῶς νὰ δίδῃ εἰς τοὺς διαποιμαίνοντας Ἐπισκόπους Αὐτῆς τοὺς αὐτοὺς τίτλους μὲ τοὺς τυχὸν ἐπιχωριάζοντας ἐπισκόπους τῶν καινοτόμων Οἰκουμενιστῶν.

5. Οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τῆς Ι.Σ.Ε. φέρουσι πάντοτε τίτλους πάλαι ποτὲ διαλαμψασῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκοπῶν.

6. Οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τῆς Ι.Σ.Ε. εἶναι πλήρη καὶ ἐνεργὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.).

7. Οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ι.Σ.Ε. προσαγορεύονται ὡς ἑξῆς: ὁ μὲν Μητροπολίτης καὶ Πρόεδρος ὡς Σεβασμιώτατος, ὡσαύτως καὶ ὁ διαποιμαίνων Ἐπίσκοπος, ὁ δὲ Βοηθὸς Ἐπίσκοπος ὡς Θεοφιλέστατος.

8. Κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, εἰς τὰ Δίπτυχα («Ἐν πρώτοις»), ὁ μὲν Μητροπολίτης καὶ Πρόεδρος τῆς Ι.Σ.Ε. μνημονεύει: «Πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων...», οἱ δὲ Ἐπίσκοποι: «Τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν (τάδε)».

9. Ἡ Ι.Σ.Ε. δὲν ἐπιτρέπει τὴν συνύπαρξιν ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ τῶν δύο ἐκκλησιαστικῶν Διακονιῶν: τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τοῦ Ἡγουμένου, διὰ δὲ τὰς

ὄλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἐπιβαλοῦσας τὴν συνύπαρξιν αὐτήν, ἀποφαίνεται κυριαρχικῶς ἡ Ι.Σ.Ε.

ΟΡΟΣ Γ΄.

Συνεδρία Ἱερᾶς Συνόδου

1. Ἡ Ι.Σ.Ε. συνέρχεται ὡς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.) τακτικῶς μὲν ἅπαρ τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Κέντρον Αὐτῆς παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κριθῆ ἀναγκαῖον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Ἐπισκόπων.

2. Ἡ Ι.Σ.Ι. συγκαλεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ Προέδρου Αὐτῆς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Δ.Ι.Σ.), μεθ' ἧς καταρτίζει τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, ἣτις –μετὰ τῆς ἀκριβοῦς ἡμερομηνίας συγκλήσεως τῆς Ι.Σ.Ι.– κοινοποιεῖται εἰς τὰ Μέλη τοῦλάχιστον τριάκοντα ἡμέρας ἐνωρίτερον.

3. Ἡ Ι.Σ.Ε. ἔχει ὡς Διαρκὲς Διοικητικὸν Ὅργανον Αὐτῆς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον, ἣτις ὡς ἐντολοδόχος τῆς Ἱεραρχίας δραστηριοποιεῖται βάσει τοῦ ἐκπονηθέντος καὶ συνοδικῶς ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ Λειτουργίας Αὐτῆς (Ἄρθρα Α΄-Ζ΄, §§ 36).

4. Ἡ Δ.Ι.Σ. εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ὑποκαθιστᾶ ἢ ἀμφισβητεῖ ἢ παρακάμπει, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλὰ διασκέπεται καὶ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὴν συνοδικὴν διαγνώμην Αὐτῆς.

5. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συγκλήσεως τῆς Ι.Σ.Ι., τελεῖται ἐναρκτήριος Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Ἐπισκόπου.

6. Εἰς τὴν ἐναρκτήριον ταύτην Θείαν Λειτουργίαν τῆς Ι.Σ.Ι. γίνεται ἐπιμνημόσυνος δέσις μετὰ κολλύβων ὑπὲρ πάντων τῶν προαναपाυσαμένων Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

7. Αἱ Συνεδρία τῆς Ι.Σ.Ι. ἄρχονται διὰ τῆς τελέσεως ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ Προέδρου τῆς εἰδικῆς Ἀκολουθίας Ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει τῆς Νέας Συνοδικῆς Περιόδου.

8. Ἀπόντα ἢ κωλυόμενον τὸν Μητροπολίτην καὶ Πρόεδρον, ἀναπληροῖ εἰς τὴν Ι.Σ.Ι. ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης.

9. Ἐπίσκοπος ἀπουσιάζων δεδικαιολογημένως ἐκ τῆς Ι.Σ.Ι., δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ, εἰ δυνατόν γραπτῶς, ἓνα ἐκ τῶν συμμετεχόντων Συνέδρων, οὗτος δὲ δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ μόνον ἓνα ἐκ τῶν ἀπόντων.

10. Ὁ ἀπὼν ἢ κωλυόμενος διαποιμαίνων Ἐπίσκοπος δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς ἐκπρόσωπον Αὐτοῦ ἐν τῇ Ι.Σ.Ι. ἓνα ἐκ τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς

Αὐτοῦ, ἔχοντα βεβαίως τὰς ἀναλόγους προϋποθέσεις ἡλικίας, ἥθους καὶ γνώσεως.

11. Κατὰ τὰς Συνεδρίας τῆς Ι.Σ.Ι., οἱ Ἐπίσκοποι φέρουσιν Ἐπανωκαλύμμαχον καὶ Ἐγκόλπιον, ἀγορεύσουσι δὲ καθήμενοι.

12. Ἡ Ι.Σ.Ι. εἰς τὰς τακτικὰς Συνεδρίας Αὐτῆς δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν συζήτησιν καὶ ἐτέρων θεμάτων, ἐκτὸς τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, καταβάλλεται δὲ προσπάθεια νὰ ἐξαντληθῇ τὸ θεματολόγιον Αὐτῆς, ὅσος χρόνος καὶ ἂν ἀπαιτηθῇ πρὸς τοῦτο.

13. Ἡ Ι.Σ.Ι. ἐπιλαμβάνεται πάντων τῶν βασικῶν θεμάτων, τῶν ἀπασχολούντων τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὴν Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων καὶ Αὕτη ἀποκλειστικῶς ἐκλέγει τὸν Μητροπολίτην καὶ τοὺς Ἐπισκόπους διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐνστάσεως.

14. Ἡ ἀτμόσφαιρα κατὰ τὰς Συνεδρίας τῆς Ι.Σ.Ι. πρέπει νὰ εἶναι λειτουργικὴ, ἐφ' ὅσον ἡ Σύνοδος εἶναι προέκτασις τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἔνθα ἱεουργεῖται ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Σώματος.

15. Τὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας ὀφείλουν, ἰδίως ἐν Συνόδῳ, νὰ σέβωνται τὸν Πρόεδρον, ὡς καὶ Οὗτος ὀφείλει νὰ σέβεται τὰ Μέλη τῆς Ι.Σ.Ι., ὥστε ἐν παντὶ νὰ διαλάμπῃ ἡ ἱεροπρέπεια καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἦθος, οὕτω δὲ νὰ βιώνεται γνησίως τὸ συλλειτουργεῖν καὶ συνδιακονεῖν.

16. Ἡ Ι.Σ.Ι. μεριμνᾷ ἐπισταμένως διὰ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν περαιτέρω καλλιέργειαν αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοδόξων Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν τελούντων ἐν Ὁρθοδόξῳ Ἀποτειχίσει καὶ Ἐνστάσει.

17. Ἡ Ι.Σ.Ι., ἐν ὀλομελείᾳ εὐρισκομένη, λειτουργεῖ, ἀνάγκης συντρέχουσας, ὡς Δευτεροβάθμιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς, δικάζον τελεσιδίκως.

18. Ἡ Ι.Σ.Ι., ἐὰν μὲν περιλαμβάνῃ τοσοῦτους Ἐπισκόπους, ὥστε ἀφαιρουμένων τῶν Μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ., ὡς καὶ τῶν ἐπὶ πλέον Ἐπισκόπων τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, πλὴν τοῦ Προέδρου, νὰ συγκαταριθμῇ δώδεκα (12) Ἐπισκόπους, λειτουργεῖ ὡς Δευτεροβάθμιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον δι' Ἐπισκόπους, δικάζον τελεσιδίκως.

19. Μὴ ὑπαρχόντων τοσοῦτων Ἐπισκόπων εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπευθύνεται εἰς τὰς ὁμοδόξους Ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, παρακαλοῦσα Αὐτάς, ὅπως ἀποστείλῃσι τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν Ἐπισκόπων, πρὸς συγκρότησιν δεκατριμελοῦς (13) Ἐκτάκτου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου τῆς Ι.Σ.Ε. καὶ ἀποφασίζοντος ὀριστικῶς καὶ τελεσιδίκως.

20. Οἱ διαπομαίνοντες Ἐπίσκοποι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν

Ι.Σ.Ι. Ἐκθεσιν Πεπραγμένων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ ποιμαντικά αὐτῶν καθήκοντα καὶ περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῶν, ἥτις ἀναγινώσκεται καὶ συζητεῖται κατὰ τὴν Συνεδρίαν, κατατίθεται δὲ εἰς τὴν Γραμματείαν.

21. Τὰ τῶν Πρακτικῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ι.Σ.Ι. συμπίπτουσι μετὰ τῶν αὐτῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (βλ. Κανονισμὸν Λειτουργίας Δ.Ι.Σ., Ἄρθρα Ε΄ καὶ ΣΤ΄).

ΟΡΟΣ Δ΄.

Ὁ Μητροπολίτης καὶ Πρόεδρος

1. Ὁ εἷς καὶ μοναδικὸς Μητροπολίτης, ὁ καὶ ἰσόβιος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, τιμᾶται δεόντως, ὡς ὁ Προεξάρχων τῆς Συνδικῆς Διακονίας καὶ συντονίζων Αὐτήν.

2. Ἐν τούτοις, ὁ Μητροπολίτης μὴ ταυτιζόμενος ἀπολύτως μετὰ τοῦ Πρώτου τῆς Ἱεροκανονικῆς Τάξεως, λειτουργεῖ τὴν ὑψηλὴν Διακονίαν Αὐτοῦ ἐν ἀμέσῳ συνεργασίᾳ καὶ ἐξαρτήσῃ πρὸς τὸ Διαρκὲς Διοικητικὸν Ὅργανον τῆς Ἱεραρχίας, ἥτοι τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον, πρὸς διασφάλισιν καὶ ἔξαρσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συλλογικῆς Διοικήσεως, ἥτοι τῆς Ὁρθοδόξου Κοινοβιακῆς Συνοδικότητος, καθ' ἣν ἀποκλείεται οἰαδήποτε ἔννοια ὑπερεπισκόπου.

3. Ὁ Μητροπολίτης μνημονεύεται εἰς ἀπάσας τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας πρῶτος κατὰ σειρὰν καὶ εἶτα ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος.

4. Ὁ Μητροπολίτης μόνον ὅταν τελῆ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας φέρει δύο Ἐγκόλπια, ἥτοι Σταυρὸν καὶ Παναγίαν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς· ἐκτὸς δὲ τῆς Θείας Λειτουργίας φέρει μόνον ἓν, τὴν Παναγίαν.

5. Ἡ ἐπίσημος ἐπικοινωνία μετὰ τῶν ὁμοδόξων Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἐπιτελεῖται ἀποκλειστικῶς διὰ τοῦ Μητροπολίτου.

6. Ὁ Μητροπολίτης ἐκπροσωπεῖ τὴν Ι.Σ.Ε. ἐνώπιον πάσης Ἑλληνικῆς ἢ ἀλλοδαπῆς Δημοσίας, Δημοτικῆς, Δικαστικῆς Ἀρχῆς, ὡς καὶ ἐνώπιον Δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ καὶ δικαιοδοσίας ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ ἔξωτερικῷ.

7. Ὁ Μητροπολίτης δύναται, διὰ Πράξεως Αὐτοῦ, τῇ ὁμοφώνῳ ἐγκρίσει τῆς Δ.Ι.Σ., νὰ ὀρίξη ὡς Ἀναπληρωτὴν ἐν Μέλος τῆς Συνόδου, ὅστις θὰ ἀντιπροσωπεύῃ Αὐτήν δι' ἓν ἢ περισσότερα ζητήματα ἢ καὶ καθ' ὅλοκληρίαν, ἐν τῇ ιδιότητι τοῦ Ἐκπροσώπου τῆς Ι.Σ.Ε.

ΟΡΟΣ Ε΄.

Διοικητική Διάρθρωσις

1. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, λειτουργοῦσα ἄχρι καιροῦ καὶ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν μέλλουσαν Γενικὴν Ὁρθόδοξον Σύνοδον Ἐνώσεως, δραστηριοποιεῖται μετριοπαθῶς, ὡς ἐκ τούτου δὲ διαρθρώνεται διοικητικῶς, οὐχὶ ὡς μία Δικαιοδοσία παράλληλος πρὸς τὴν Καινοτόμον Ἐκκλησίαν ἢ ὡς ἀντικαταστάτις αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἐν Ἀποτειχίσει καὶ Ἐνστάσει εὐρισκομένη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Μιᾶς καὶ Μοναδικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

2. Ἡ Ι.Σ.Ε. περιλαμβάνει μίαν καὶ μόνον Μητρόπολιν, τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἔχουσαν ὡς Ἔδραν τὴν παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς Ἱερὰν Μοῦνην τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἐκτεινομένην δὲ εἰς τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς.

3. Ἀπασα ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ μίαν Μητροπολιτικὴν Περιφέρειαν ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς, διοικουμένην ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων Αὐτοῦ, μὴ δυναμένων πρὸς τὸ παρὸν νὰ ὑπερβαίνουν τοὺς τρεῖς.

4. Ἡ Ι.Σ.Ε. ἀποφασίζει κυριαρχικῶς διὰ τὴν ἴδρυσιν νέας Ἐπισκοπῆς ἢ τὴν κατάργησιν Ἐπισκοπῆς τινος, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν συγχώνευσιν Ἐπισκοπῶν τινῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ποιμαντικῶς ἐπάναγκες.

5. Ἡ Ι.Σ.Ε. ἔχει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Ἱερὰς Ἐπισκοπὰς καὶ Ἐκκλησιαστικὰς Κοινότητας, δυναμένας νὰ ἀναθῶσι μελλοντικῶς εἰς Ἐπισκοπὰς, ὅταν δημιουργηθῶσιν αἱ κατάλληλοι Κανονικαὶ προϋποθέσεις, καθοριζομένων διὰ εἰδικῆς Συνοδικῆς Πράξεως τῆς ἐδαφικῆς Αὐτῶν περιφέρειας, ὀνομασίας καὶ Ἔδρας.

6. Τόσον ἡ Μητρόπολις, ὅσον καὶ αἱ Ἐπισκοπαὶ τῆς Ι.Σ.Ε. ὑποδιαιροῦνται εἰς Ἐνορίας, ἐχούσας ὡς κέντρον τὸν ἀντίστοιχον Ἐνοριακὸν Ναόν.

7. Ἄμα τῇ χρεΐα τῆς Μητροπόλεως ἢ τινος Ἐπισκοπῆς τῆς Ι.Σ.Ε., ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ὀρίζει ἐκ τῶν Μελῶν τῆς Ἱεραρχίας Τοποτηρητὴν, περιορισμένης δικαιοδοσίας, μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς Ἔδρας.

8. Οἱ διαποιμαίνοντες Ἐπίσκοποι τῆς Ι.Σ.Ε. δύνανται, ἐφ' ὅσον κριθῆ ὑπὸ τῆς Συνόδου ἀναγκαῖον, νὰ ἔχωσι Βοηθοὺς Ἐπισκόπους.

9. Ἐν ἡ περιπτώσει προσέλθῃ καὶ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν Ι.Σ.Ε., καὶ κατὰ τὴν κρίσιν Αὐτῆς, ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτης ἢ Ἐπίσκοπος ὀποθενδήποτε προερχόμενος, οὗτος διατρεῖ ἰσοβίως τὴν τιμὴν καὶ τὸν τίτλον Αὐτοῦ, ἐξακολουθεῖ νὰ διαποιμαίνῃ τὴν Μητρόπολιν ἢ Ἐπισκοπὴν Αὐτοῦ, ἀποτελεῖ δὲ πλήρες καὶ ἐνεργὸν Μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

10. Μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Θρόνου τοῦ οὕτω προσελθόντος Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου, οἱ Ναοὶ καὶ τὸν Ποίμνιον Αὐτοῦ, ἐὰν μὲν εὐρίσκωνται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, προσαρτῶνται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς· ἐὰν δὲ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, εἴτε προσαρτῶνται εἰς ὑφισταμένην Ἐπισκοπὴν τῆς Ι.Σ.Ε., εἴτε ἰδρύεται νέα Ἐπισκοπή, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

11. Πάντως, εἰς τοιαύτην περίπτωσιν προσελεύσεως, θὰ ἦτο καλύτερον ὁ μὲν προσερχόμενος Μητροπολίτης νὰ ἀπεδέχετο οἰκεία βουλήσει τὸν ὑποβιβασμὸν Αὐτοῦ εἰς διαποιμαίνοντα Ἐπίσκοπον, καὶ ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς Βοηθὸν Ἐπίσκοπον, διατηρῶν τὸν τίτλον αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς πρῶν· ὁ δὲ διαποιμαίνων Ἐπίσκοπος ἐν Ἑλλάδι, ἐπίσης εἰς Βοηθὸν Ἐπίσκοπον.

12. Τὸ αἶτημα τῶν ὁποθενδήποτε προερχομένων Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν Ι.Σ.Ε., διὰ μὲν τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῶν ἑκασταχοῦ διαποιμαινόντων Ἐπισκόπων, ἐν ἀναφορᾷ πάντως πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ.

13. Ὁ Μητροπολίτης καὶ οἱ διαποιμαίνοντες Ἐπίσκοποι τῆς Ι.Σ.Ε. ἔχουσιν ἴδιαν ἕκαστος Σφραγίδα, φέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς παράστασιν δικεφάλου ἀετοῦ μετὰ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ αὐτῆς τὴν ἐπωνυμίαν: ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ - ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ - 1985 - ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ / ἢ ΕΠΙΣΚΟΠΗ (τάδε).

ΟΡΟΣ ΣΤ΄.

Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή

1. Ἱεραποστολή, διεξαγόμενη εἰς περιοχὴν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ μὴ ἀνήκουσα εἰς ἀρμοδιότητα Ἐπισκοπῆς τινος τῆς Ι.Σ.Ε., θεωρεῖται ὡς Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή.

2. Αἱ Ἱεραποστολικαὶ αὐταὶ περιοχαὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν Δικαιοδοσίαν τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων καὶ διακονοῦνται κατ' εὐθειαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΟΡΟΣ Ζ΄.

Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ

1. Οἱ Κληρικοὶ καὶ Μοναχοί, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς Ἐπισκοπὰς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἄνευ γνώσεως καὶ ἀδείας-εὐλογίας τοῦ οἰκείου

Ἐπισκόπου δὲν μεταβαίνουνσιν ἀπὸ Ἑνορίας εἰς Ἑνορίαν πρὸς τέλεισιν Ἱερῶν Μυστηρίων ἢ ἄσκησιν Ποιμαντικῆς Διακονίας, οὔτε ἐξέρχονται τῶν ὁρίων τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

2. Εἰς τὰς Ἑνορίας διακονοῦσι μόνον ἔγγαμοι Πρεσβύτεροι, εἰ δὲ καὶ ὑφίσταται ἔλλειψις ἐγγάμων Ἱερέων, τότε ἐξυπηρετοῦνται κατ' οἰκονομίαν καὶ ἄχρι καιροῦ ὑπὸ Ἱερομονάχων, κατόπιν ἀδείας-εὐλογίας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, μήπω ὅμως παραμενοντῶν καὶ ἐγκαταβιουσίντων ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' ἐπιστρεφόντων τὸ ταχύτερον εἰς τὰς Μονὰς τῆς μετανοίας αὐτῶν.

3. Οἱ Κληρικοί ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἀγαθὰς σχέσεις καὶ νὰ συνεργάζωνται μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου αὐτῶν, νὰ ἐνημερώνωσιν Αὐτὸν διὰ τὸ ἐν γένει ποιμαντικὸν ἔργον αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ, ὥστε νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἀσφαλείᾳ πνευματικῇ καὶ νὰ ἐνσαρκώνωσι τὸ γνήσιον Ἐκκλησιαστικὸν ἦθος.

4. Πᾶς Κληρικός, ἔχων εἰδικὰς δυσκολίας εἰς τὴν σχέσηιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, δύναται νὰ ἀπευθύνηται δι' Ἀναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον.

5. Ναοί, Μοναί, Ἑσυχαστήρια καὶ Θρησκευτικοὶ Σύλλογοι, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἔχωσι χαρακτῆρα Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ (ἢ καὶ Δημοσίου, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ) Δικαίου, ἰδρύονται, ἀνεγείρονται καὶ λειτουργοῦσι μόνον κατόπιν αἰτήσεως καὶ τῆ γραπτῆ ἀδεία-εὐλογία τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου καὶ ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν πρόνοιαν Αὐτοῦ, εἰς δὲ τὰ Καταστατικὰ αὐτῶν περιέχονται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων νομικῶς ἀναγκαίων, διατάξεις Κανονικαί, μαρτυροῦσαι τὴν πνευματικὴν σχέσιν καὶ ἐποπείαν τοῦ Ἐπισκόπου.

6. Ἰδιωτικοὶ Ναοὶ καὶ ἰδιωτικὰ Ναῦδρια, ἔστω καὶ ἂν ἔχωσιν ἰδρυθῆ κατόπιν εὐλογίας τοῦ Ἐπισκόπου, δὲν δεσμεύουσι σταθερῶς τοὺς Πρεσβυτέρους ὡς Ἐφημερίους, οἵτινες δύναται νὰ ἐξυπηρετῶσιν ἐνίοτε αὐτά, τοῦτο δὲ μόνον κατόπιν ἀρχιερατικῆς ἀδείας-εὐλογίας.

7. Οἱ Μοναχοὶ καὶ αἱ Μοναχαὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραμένωσι ἢ νὰ περιέρχωνται ἐν τῷ κόσμῳ, πλὴν τῆς ἀναγκαίας ἐξόδου τῶν Διακονιῶν καὶ ταύτης ἄνευ περιττῶν καθυστερήσεων, ἀλλὰ ὀφείλουσι νὰ ἐγκαταβιῶσιν ἀσκούμενοι θεοφιλῶς εἰς τὰς Μονὰς αὐτῶν, εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῶν ὁποίων εἶναι ἐγγεγραμμένοι νομίμως καὶ κανονικῶς.

8. Ἡ Ι.Σ.Ε. εὐλογεῖ καὶ ἐνθαρρύνει εἰς τὴν Δικαιοδοσίαν Αὐτῆς μόνον τὸν Κοινοβιακὸν Μοναχισμόν, ὡς οὗτος ρυθμίζεται ἀπὸ τὰς Κανονικὰς Διατάξεις, οὐδόλως δὲ ἀνέχεται τὴν ὑπαρξίν τῶν λεγομένων Μικτῶν Μονῶν-Ἀδελφοτήτων, ὡς καὶ τὴν κατάκριτον ἐφαρμογὴν τοῦ συνεισάκτου, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν.

ΟΡΟΣ Η΄.

Κανονικὰ παραπτώματα

1. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος λαβοῦσα γνῶσιν, εἴτε κατόπιν ἐγκλήσεως, εἴτε ἄλλως πως, ὅτι Κληρικός τις τῶν Ἐνισταμένων ὑπέπεσεν εἰς Κανονικὸν τι παράπτωμα, ἐπαγόμενον ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν, ἀναθέτει εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, ἢ ἄλλως πως ἐντέλλεται εἰς ἓνα ἐκ τῶν Μελῶν Αὐτῆς, ὅπως προβῆ εἰς τὰς ἀναγκαίας ἀνακρίσεις.

2. Αἱ ἀνακριτικαὶ πράξεις ἐνεργοῦνται ἐπὶ παρουσίᾳ εἰδικῶς ὀριζομένου Γραμματέως ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.

3. Ἐὰν αἱ ἀνακρίσεις διεξάγονται κατὰ Ἐπισκόπου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Πρώτου, δέον ὅπως οὗτος προσκληθῆ ὑπὸ τριῶν ὀρισθέντων Μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ., πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν εἰς ἅπασαν τὴν Δ.Ι.Σ. πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς ἀνακρίσεως.

4. Ὁ ἀνακρίνων ἐξετάζει πρῶτον μὲν τοὺς μάρτυρας, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ παντὸς εἶδους προσαγόμενα ἀποδεικτικὰ ὑλικά, ἐν συνεχείᾳ δὲ καλεῖ τὸν κατηγορούμενον πρὸς ἀπολογία, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχει παράσχει εἰς αὐτὸν ἀντίγραφα τοῦ συλλεγέντος ἀποδεκτικοῦ ὑλικοῦ, καὶ ἐξηγήσει τοὺς καθ' ἕκαστον λόγους τῆς κατηγορίας.

5. Ἐν τέλει, ὁ ἀνακρίνων ἐξετάζει τοὺς προταθέντας μάρτυρας ὑπερασπίσεως, περατωθείσης δὲ τῆς ἀνακρίσεως, ὑποβάλλει οὗτος τὴν δικογραφίαν μετὰ τοῦ πορίσματος αὐτοῦ εἰς τὴν Δ.Ι.Σ.

6. Ἡ Δ.Ι.Σ. διαπιστώσασα ἐκ τῆς μελέτης τῆς Δικογραφίας τὴν ἐφάμαρτον συμπεριφορὰν τοῦ ἀνακριθέντος, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ Πρεσβυτέρου ἢ Διακόνου ἢ Μοναχοῦ, συνέρχεται ὡς Κανονικὸν Πρωτοβάθμιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον διὰ τὰ περαιτέρω.

7. Ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ Ἐπισκόπου, καθιστᾷ τοῦτον Κανονικῶς ὑπόδικον καί, ἐὰν μὲν εἶναι δυνατὴ ἡ Κανονικὴ συγκρότησις δωδεκαμελοῦς (12) Πρωτοβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου δι' Ἐπισκόπους, παρέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τοῦτο.

8. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ βάσει τοῦ Καταστατικοῦ Ὁροῦ Γ΄ 18 καὶ τοῦ Ἄρθρου Ζ΄ 4 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Δ.Ι.Σ. συγκρότησις τοιοῦτου Δικαστηρίου δι' Ἐπισκόπους, ἡ Δ.Ι.Σ. παρέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, ἣτις μετ' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως Αὐτῆς διαγράφει καὶ ἀποβάλλει τὸν παρεκτραπέντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

9. Ἡ καταγνωσθεῖσα ποινὴ ἢ ἐνεργηθεῖσα διαγραφὴ δύναται νὰ ἀφεθῆ

ἢ ἐλαττώθῃ ἢ μετατραπῇ διὰ χάριτος, χορηγούμενης ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν, ὅτι εἶναι ἀποδεδειγμένη ἡ μετάνοια τοῦ παρεκτραπέυτος, τὰ δὲ παραπτώματα δὲν εἶναι κωλυτικά τῆς Ἱερωσύνης.

ΟΡΟΣ Θ΄.

Γενικαὶ Διατάξεις

1. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ Μαρτυρίας, μεριμνᾷ διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Παιδείαν, ἰδρύουσα ἀνάλογα Ἰδρύματα, εὐχεται δέ, ὅπως ἀξιωθῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Δομήτορος νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἑδρᾷ Αὐτῆς ἐν τοιοῦτον Καθίδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος».

2. Ἡ Ι.Σ.Ε. θὰ νῦχετο, ὅπως πᾶσαι αἱ Ἐπισκοπαί, αἱ Ἐνορίαι, αἱ Μοναὶ καὶ τὰ Ἰδρύματα, τὰ προάγοντα τὸ Ἐνωτικὸν καὶ Ποιμαντικὸν Ὅραμα Αὐτῆς, λειτουργῶσι βάσει Καταστατικῶν, ἐγκεκριμένων ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἐχόντων τὰς αὐτὰς Γενικὰς Ἀρχάς, ἐκτὸς τῶν νομικῶν κατὰ τόπον καὶ περίπτωσιν ἰδιαιτεροτήτων.

3. Ἡ Ι.Σ.Ε. δὲν ὑπεισέρχεται εἰς τὰς Δικαιοδοσίας τῶν ἄλλων κοινωνικῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ἀποτεικίσει καὶ Ἐνστάσει δραστηριοποιουμένων, οὔτε ἀναμειγνύεται εἰς τὰ ποιμαντικά, διοικητικά καὶ ἕτερα προβλήματα Αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο ἐξ Αὐτῆς.

4. Εἰς θέματα ἀμφισβητούμενα καὶ ἀμφιβαλλόμενα, ἰδίως Κανονικῆς Τάξεως, προτιμᾶται κατὰ κανόνα ἡ περισσότερον ἡπία λύσις οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιτρέπει ἡ Ἱερὰ Παράδοσις, παραπεμπομένων τούτων εἰς τὴν μέλλουσαν Γενικὴν Ὁρθόδοξον Σύνοδον Ἐνώσεως, ὅπως λύσῃ Αὕτη ταῦτα αὐθεντικῶς, καθολικῶς καὶ τελεσιδίκως.

5. Εἰδικὴ μέριμνα λαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, ὥστε τὰ λαϊκὰ Μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων ἔχωσιν ἐνεργὸν συμμετοχὴν εἰς τὰς ποικίλας δράσεις τῶν Ποιμένων, ἐνεργοποιοῦντα οὕτω τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων τοῦ Βασιλείου Ἱερατεύματος.

6. Ἐκπρόσωποι τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων πρέπει νὰ ἐνθαρρύνωνται ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ι.Σ.Ε., ὅπως συνέρχωνται εἰς Τοπικόν, Ἐθνικόν, Περιφερειακόν καὶ Διεθνὲς Ἐπίπεδον, ἀνὰ τακτὰ διαστήματα, ὑπὸ μορφήν Κληρικο-λαϊκῶν Συνάξεων, πρὸς ἐμβάθυνσιν καὶ ἀνάδειξιν τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότιος Αὐτῶν, διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς φιλανθρώπου Κοινωνικῆς Διακονίας.

7. Ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην τῶν διαποιμαινόντων Ἐπισκόπων καὶ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., λειτουργεῖ μέσῳ τῶν ἀπανταχοῦ Ἐνοριῶν καὶ Μονῶν τῆς Ι.Σ.Ε. τὸ Συνοδικὸν Φιλόπρωχον Ταμεῖον (ΣΥ.ΦΙ.ΤΑ.), πρὸς ἐξασφάλισιν κατὰ προτεραιότητα τῶν στοιχειωδῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀπόρων Κληρικῶν, ὡς καὶ τῆς Ἱεραποστολῆς, ἐν γένει δὲ πρὸς προαγωγὴν τῆς Κοινωνικῆς Διακονίας.

8. Ἡ Ι.Σ.Ε. ἔχει συντάξει καὶ ἐγκρίνει τὴν «Τάξιν ἐπὶ τῇ προσελεύσει ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου», πρὸς διακριτικὴν καὶ υπεύθυνον χρῆσιν ὑπὸ τῶν Ποιμένων Αὐτῆς, διὰ τὴν συνειδητὴν προσέλευσιν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς οἰκουμενιστικῆς Καινοτομίας.

9. Πᾶν ζήτημα, μὴ προβλεπόμενον σαφῶς ὑπὸ τῶν παρόντων Καταστατικῶν Ὁρων, ἀντιμετωπίζεται συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἐκκλησιολογικὰς βάσεις Αὐτῶν.

10. Τὸ παρὸν Κανονικὸν Συνοδικὸν Ὅργανον Ἐνώσεως θὰ παύσῃ ὑφιστάμενον καὶ τὸ ἔργον Αὐτοῦ θὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν σὺν Θεῷ πραγματοποιηθῆ ἡ περιπόθητος ἐν τῇ Πίστει Ἑνωσις, διὰ τῆς καταδίκης τῆς Παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς καθολικῆς ἐπικρατήσεως τῆς Πατροπαραδότου Ἑορτολογικῆς Τάξεως.

11. Αἱ παροῦσαι Καταστατικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων, ψηφισθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ τὴν Συνεδρίαν ΛΖ´/4-5.10.2010 ἐκ.ἡμ., δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι κατόπιν προτάσεως τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν Ἐπισκόπων Αὐτῆς, αἱ δὲ τροποποιήσεις εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἀφορῶσιν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τὴν ἐκκλησιολογικὴν βάσιν, τὰς προϋποθέσεις καὶ προοπτικὰς, τῆς Κανονικῆς Ὁρθοδόξου Ἀποτειχίσεως καὶ Ἐνστάσεως.

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ὁ Γραμματεὺς

† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Ἵποσημειώσεις

1. Τὰ προηγηθέντα καὶ ὀδηγήσαντα εἰς τὴν σύστασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, βλ. εἰς τὸ περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 191/Νο ἔμβριος 1984, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἐγκύκλιον Α΄ τῆς Ι.Σ.Ε. τῆς 5.4.1985, βλ. περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἔνστασις καὶ Μαρτυρία», ἀριθ. 1/Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 1985, σελ. 19-20. Περαιτέρω συμπληρωματικὰ διευκρινίσεις, βλ. εἰς τὸ περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἔνστασις καὶ Μαρτυρία», Περίοδος Γ΄, ἀριθ. 3/ Αὐγούστος 2010, σελ. 26-41: «Ἐκκλησιολογικές, Κανονικές καὶ Ἱστορικές Διασαφήσεις τῶν Ἐνισταμένων ἐπὶ Ἑρωτημάτων τοῦ “Ἐκκλησιαστικοῦ”».

2. Τὸ Ἰδρυτικὸν Κείμενον εὐρίσκεται εἰς τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

3. Ὁ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1995 ἀποδοθεὶς τιμητικὸς τίτλος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Ἔτνα Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α. διατηρεῖται μὲν, ἀλλ’ ὁ διάδοχος Αὐτοῦ θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ Διακονίαν ὡς ἀπλοῦς διαποιμαίνων Ἐπίσκοπος Ἔτνα.